

Utbildningsutvärdering med extern bedömning
vid Göteborgs universitet

**Bedömarutlåtande för Masterprogrammet i Medie- och kommunikationsvetenskap:
Politisk Kommunikation vid Samhällsvetenskapliga fakulteten**

9.12.2024

Kort bakgrund

Bedömargruppen (se nedan) har haft i uppdrag att utifrån universitetets kvalitetskriterier för utbildningsutvärdering enligt policy för kvalitetssäkring och kvalitetsutveckling utvärdera Masterprogrammet i Medie- och kommunikationsvetenskap: Politisk Kommunikation vid Samhällsvetenskapliga fakulteten.

Den 4:e september genomfördes ett upptaktsmöte där gruppen fick information om utbildningsutvärderingens process av programmets och fakultetens representanter. Under det mötets andra halva höll bedömargruppen ett eget möte där vi delade upp ansvaret för de olika evalueringspunkterna samt kom överens om vår arbetsprocess. I samband med upptaktsmötet lämnade fakulteten och institutionen ett antal dokument till bedömargruppen (bilaga 1). Vi beslöt att genomgående i processen jobba kollaborativt via ett gemensamt arbetsdokument. Evalueringsgruppen hade sitt andra möte 11 oktober då vi dels diskuterade våra intryck av programmet i ljuset av dokumentationen och dels slog fast vilka vi ville intervjua under platsbesöket. Under detta möte slog vi även fast hur vi gemensamt skulle jobba fram relevanta intervjufrågor. Platsbesöket genomfördes den 7-8 november (program för platsbesök, se bilaga 2). Bedömargruppen har därefter med utgångspunkt i underlag och platsbesöksintervjuer dels via möte och dels genom kollaborativt skrivande gemensamt utarbetat sitt bedömarutlåtande.

Följande personer har ingått i bedömargruppen

- Kim Strandberg, Professor, Åbo Akademi (ordförande)
- Griffin Rowell, Lund University (studentrepresentant)
- Anders Olof Larsson, Professor, Høyskolen Kristiania
- Nina Springer, Professor, University of Münster
- Rune Karlsen, Professor, University of Oslo

Utbildningens främsta styrkor och svagheter samt bedömargruppens reflektioner och rekommendationer

Innan granskningen per kriterium är en övergripande utvärdering på sin plats. MKV-programmet har gett oss ett **synnerligen gott intryck** och vi upplever det som väl genomtänkt, väl utfört och framgångsrikt gällande att nå målen. Programmets strikta styrning med lite valmöjligheter fungerar överlag väl men ställer vissa begränsningar gällande studenternas möjligheter till fördjupning, praktikperioder och utbytesstudier. Miljön som helhet är mycket studentfokuserad och tillmötesgående. Dialogen mellan studenter och personal fungerar utmärkt. Programmet har en synnerligen stark forskningsmiljö sett till personalens kompetens, forskningsoutput och personalens status inom politisk kommunikation som fält. En styrka gällande detta är att denna forskning har direkt koppling till undervisningen. Lärarna är kompetenta gällande sakkunskapen i sina ämnesområden men

även gällande pedagogisk förmåga. Programmet svarar väl mot samhällets behov men detta kunde få synas lite tydligare åt studenterna, exempelvis genom att i varje kursbeskrivning lista allmänna färdigheter som lärs ut, vid sidan av forskarfärdigheterna. Oavsett anser vi i bedömargruppen sammantaget att programmet är mycket starkt och ett gott exempel för andra. Givetvis har vi vissa förbättringsförslag men de ska inte övertolkas som att stora problem finns. Nedan ger vi en prioriteringsordning på fem av våra mer konkreta förslag samt lyfter fram två lite större förändringsförslag som kunde övervägas. Efter det övergår vi till punktvis analys per granskningskriterium.

1. Programmet kan bättre synliggöra relevansen för annat än vetenskapliga jobb genom att lista allmänna färdigheter som lärs ut. Detta kan med fördel göras i varje enskild kursplan så att en kurs listar a) lärandemål och b) allmänfärdigheter.
2. För att jämna ut de initiala skillnaderna i förkunskaper mellan studenterna som antas till programmet kunde man överväga att anordna en kurs i akademiskt skrivande som obligatorisk kurs i inledningen av studierna för studenter som inte har skrivit en c-uppsats eller bachelor-uppsats innan studierna i MKV. Detta kunde gärna erbjudas centralt av GU till alla studenter snarare än att varje program ordnar egna kurser.
3. Eftersom vissa studenter inte kanske vågar knacka på hos enskilda lärare eller hos programansvarig vore det bra med även en mer formell standardiserad rutin för återkoppling från studenter till personalen. Detta kunde skötas genom webbformulär.
4. Man kunde överväga om det finns förebyggande åtgärder, såsom obligatoriska besök hos studiehandledare eller skrivhandledare, att sätta in gällande de avhopp som sker under programmets gång. Särskilt inför skrivandet av masteruppsatsen.
5. Återkopplingen från lärare till studenter (t.ex. på inlämningsuppgifter) kan ses över i praxis så att det blir mindre variation i återkopplingens karaktär och omfång från lärare till lärare.

Större förändringar att jobba mot på sikt:

6. Om möjligt vore det bra att göra praktikperioder mer integrerade i programstrukturen. Antingen kunde kriterier för att ersätta en kurs med praktik utvecklas eller så görs den befintliga praktikkursen till en del av programmets struktur
7. För att öppna upp för utbytesmöjligheter skulle europeiska partneruniversitet med liknande metodologisk inriktning kunna listas så att åtminstone några relevanta utbytesmöjligheter finns. Dessa skulle då också vara sådana att studierna utomlands i tillräcklig grad motsvarar studierna i Göteborg varpå de kan räknas till godo i MKV strukturen och därmed även bli en del av programmet, inte som något som utförs utanför programmet.

1. De faktiska studieresultaten motsvarar lärandemål och högskoleförordningens examensmål

Programmet har en stabilt hög efterfrågan. Cirka 30–40 av de 60–70 studenter som antas till programmet inleder inte sina studier, vilket ter sig som normal nivå. Genomströmningen är rimlig med cirka 75% som fullföljer sin examen. Programmet erbjuder studenterna ett övertygande utbildningsupplägg som upplevs som väl genomtänkt. Det börjar med en bred grund (t.ex. i vetenskapsteori) för att ge studenterna en grundläggande förståelse för ämnet och blir sedan mer specialiserat, t.ex. genom strategisk kommunikation. Programmet har också en mängd olika studierelaterade och examinerande moment för att bredda och fördjupa olika färdigheter. Eftersom den stora majoriteten av studentkohorten flyttar till Sverige för att studera uppskattar de den tydliga strukturen, som ger dem trygghet och kognitiv avlastning i ett initialt okänt akademiskt system.

Programmet är överlag mycket målfokuserat och välplanerat. Sett till programmets utbildningsplan finns klara lärandemål och en progression mellan kurserna där de inledande terminerna handlar om kommunikationsteori och förståelse av denna. Längre in i programmet introduceras mera vetenskapligt tänkande och analys samt metoder. I intervjuerna med lärarna fick vi även klarhet i att det andra året var välplanerat på så sätt att flera kurser redan på höstterminen (t.ex. metodkurserna) förbereder studenterna för arbetet med sin masteruppsats. De studenter vi intervjuade upplevde helt klart att programmet motsvarat deras förväntningar och att upplägget mellan kurserna fungerar väl. Kurs- och examinationsformerna består dels av presentationer, dels av andra skriftliga uppgifter. Den största av dessa är den 50-sidiga masteruppsatsen, som genomförs självständigt och empiriskt. I den dokumentation som vi fick tillhanda fanns fyra exempel på masteruppsatser. Sett till struktur, innehåll och ytlig bedömning av kvaliteten på dessa så förefaller studenterna tveklöst nå de övergripande lärandemålen i programmet. Således gör utbildningen att studenterna på avancerad nivå självständigt kan identifiera relevanta forskningsproblem, härleda frågeställningar och besvara dessa frågeställningar empiriskt med lämpliga metoder. Ur studenternas synvinkel, vilket framkom under intervjuerna med studenterna, får de utmärkt handledning av lärarna i kurserna.

Sett till kursplanerna har varje kurs tydliga lärandemål samt ett klart formulerat övergripande syfte. Kurslitteraturen förefaller vara väl vald för att nå lärandemålen och är ofta listad enligt olika delasppekter i varje kurs. Lärarnas återkoppling på examination kopplar direkt till lärandemålen och synliggör väl åt studenterna vilka styrkor och svagheter deras arbeten hade i relation till lärandemålen (detta bedömde vi i ljuset av de exempel på examinationsåterkoppling vi fick i dokumentationen samt på basis av intervjuerna med lärare samt med studenterna). Över lag, baserat på de exempel på bedömda examinationsuppgifter som ingick i vår dokumentation, ser studenternas arbeten ut att vara på bra nivå och uppnår de lärandemål som respektive kurs ställer. Givetvis finns svagare och starkare studieprestationer såsom i varje utbildning.

Förbättringsförslag: Man kunde överväga om det finns förebyggande åtgärder, såsom obligatoriska besök hos studiehandledare eller skrivhandledare, att sätta in gällande de avhopp som sker under programmets gång. Särskilt inför skrivandet av masteruppsatsen.

2. Undervisningen sätter studenternas lärande i centrum

Den enskilt mest framträdande insikten gällande programmets och den undervisande personalens fokus på studentcentrerat lärande var en genomgående ytterst studentvänlig inställning. Detta framkom sett till såväl dokumentationen som intervjuerna. Det påpekades dock under intervjuerna med studenterna att återkopplingen från lärarna, vilken ges i ett standardiserat formulär (vi fick detta beskrivet åt oss i intervjun med lärarna och i dokumentationen fanns exempel på reell lärarfeedback på examinationsuppgifter) kunde ha varit mer utförlig i vissa fall. Hur djupgående återkopplingen är verkar enligt studenterna bero på läraren och nu varierade den skriftliga återkopplingen från ibland en mening till en sida från lärare till lärare.

Sett till kursernas lärandemål, form och examination finns det väl genomtänkta idéer gällande studenternas lärande och hur detta ska testas. I intervjuerna med lärarna fick vi även intrycket av att det finns en vilja till anpassning gällande pågående trender i samhället samt gällande undervisningsmetoder. I intervjuerna med alumner framkom tydligt den nytta som de upplevde att de har av den sakkunskap och de färdigheter som de lärt sig av att ha läst programmet. I synnerhet nämndes kursen i Kriskommunikation i detta sammanhang. Programmets fokus på forskning och anläggande av olika teoretiska perspektiv framträdde som både en styrka och en viss svaghet i en del av intervju-sessionerna. Det står utan tvekan att studenterna ”lär sig forskning”, såsom en intervjuad uttryckte det, men ett genomgående intryck framkom av att studenterna hade vissa svårigheter att greppa hur forskningsfärdigheterna kan användas utanför forskningen. En önskan om att kunna göra praktikperioder inom programmet, inte vid sidan av programmet, framkom i viss mån, uttryckt främst som att det kunde vara bra men inte absolut nödvändigt, i intervjuerna med studenter och alumner.

Vad gäller undervisningsmetoder och examinationsformer ter sig dessa som ytterst lämpliga för att nå lärandemålen. Med detta avser vi att kopplingen mellan lärandemål och examination är genomtänkt. Mål såsom att ”känna till” kopplas till examinationsformer som uppsatser eller analys av forskning. Lärandemål som är mer krävande, såsom att ”analysera och kritiskt reflektera, testas med lämpliga examinationer” såsom övningar, mer reflekterande uppsatser och seminariediskussioner. Detta framkom i flera av intervjuerna men syntes även klart i den dokumentation som vi fick tillhanda såsom exempel på examinationsuppgifter. Studenterna som vi intervjuade uttryckte nöjdhet med den variation som finns i programmet och kände även att de lärde sig saker såväl av nytta för sin kommande masteruppsats som gällande lärande i övrigt. Möjligheter till internationella utbytesstudier, inom till exempel Erasmusprogrammet, nämndes som något som bättre kunde förenas med studier i programmet.

Förbättringsförslag: Om möjligt vore det bra att göra praktikperioder mer integrerade i programstrukturen. Antingen kunde kriterier för att ersätta en kurs med praktik utvecklas eller så görs den befintliga praktikkursen till en del av programmets struktur. Återkopplingen från lärare till studenter (t.ex. på inlämningsuppgifter) kan ses över i praxis så att det blir mindre variation i återkopplingens karaktär och omfång från lärare till lärare. För att öppna upp för utbytesmöjligheter skulle europeiska partneruniversitet med liknande metodologisk inriktning kunna listas så att åtminstone några relevanta utbytesmöjligheter finns. Dessa skulle då också vara sådana att studierna utomlands i tillräcklig grad motsvarar studierna i Göteborg varpå de kan räknas till godo i MKV strukturen och därmed även bli en del av programmet, inte som något som utförs utanför programmet.

3. Undervisningens innehåll och form vilar på vetenskaplig grund samt beprövad erfarenhet. Det råder ingen tvekan om att programmet är uppbyggt med vetenskapen som utgångspunkt vilket är en klar styrka då miljön är en så stark forskningsmiljö (rankad högst i Norden och 46:e i världen). Flera av lärarna i programmet hör till världsledande forskare inom politisk kommunikation med tveklös vetenskaplig kompetens. I ljuset av såväl den dokumentation som vi fick samt de svar som framkom i intervjuerna förefaller MKV programmet ha en klar genomtänkt grundtanke om att förmedla på forskning baserad kunskap i undervisningen. De enskilda kursbeskrivningarna lyfter tydligt fram färdigheter av relevans för forskningen och i intervjuerna framkom att lärarna ofta lyfter fram egen forskning, även för kritisk diskussion i undervisningen. Kurslitteraturen svarar väl mot lärandemålen och, i ljuset av intervjuerna, följer undervisningen väl med nya samhälls- och mediala fenomen och forskningen om dessa. I intervjuerna framkom även att undervisningen och examinationsformerna i programmet har klar relevans för utveckling av vetenskapliga färdigheter såsom förmåga att se saker ur olika perspektiv, att förstå teoretiska perspektiv, analysförmåga, kritiskt tänkande och projektarbete. De studenter som vi intervjuade (samt alumnerna) sade enhälligt att man verkligen får träna på att forska i programmet.

Sett till dokumentationen och vad som framkom i intervjuerna (med lärare samt med studenter) är det ytterst få saker som kan ses som svagheter gällande programmets vetenskapliga grund. Till viss del verkar det finnas en kvantitativ dominans i både lärarkompetens och kurslitteratur men de studenter vi intervjuade såg inte detta som något större problem. Studenterna har ändå möjlighet att gå kurs i kvalitativa metoder samt i sin masteruppsats använda kvalitativa metoder. I intervjun med programansvariga nämndes även att den starka kopplingen mellan personalens egen forskning och undervisningen kan vara lite utmanande i de fall att vikarier eller liknande behövs. På ett av intervjutillfällena nämndes även att kurslitteraturen fokuserade främst på västerländska perspektiv och etablerade demokratier.

Förbättringsförslag: MKV programmet kunde i viss mån ge mer utrymme åt kvalitativ forskning samt åt andra än västerländska perspektiv och studier. Givet det stora fokuset på forskning ser vi det som viktigt att forskningsetik blir ett element i undervisningen. Dessa

förbättringar ser vi som sådana som kan justeras över tid i samband med att kurslitteraturen oavsett rutinmässigt ses över.

4. Lärarna har aktuell och adekvat ämnesmässig och högskolepedagogisk kompetens samt att antalet lärare står i proportion till utbildningens omfattning och innehåll

Lärarnas kompetens motsvarar väl innehållet i programmets utbildningsplan. JMG har en stark akademisk bas i politisk kommunikation och lärarna är experter på olika aspekter inom området, inklusive kriskommunikation. Denna expertis utnyttjas väl i undervisningen genom att de enskilda lärarnas substanskunnande kopplas till vad de undervisar om (eg. rätt lärare på rätt kurs). Metodkurserna leds av välkvalificerade lärare med gedigen erfarenhet som handledare. Den kurs som ges av Statsvetenskapliga institutionen har även den ytterst kompetenta lärare med stark expertis i kursens tema. I intervjuerna med studenter framkom de ovanstående sakerna tydligt och lärarnas kunnande fick beröm. I termer av undervisningsresurser (t.ex. beskrivet i dokumentet Beslut om examinatorer samt kursguider) förefaller antalet tillgängliga lärare samt tillgång till adjunkter vara tillräckligt. Enligt proprefekt och programansvarige jobbar man i lärarteam så att minst två lärare finns på varje kurs; en kursansvarig och en undervisande. Detta gör varje kurs mindre sårbar för förändringar i personalstyrkan eller plötslig frånvaro.

Oavsett, eftersom JMG är en relativt liten enhet, finns en viss sårbarhet gällande frånvaro då det gäller att få ersättande personal med motsvarande substanskunnande. Detta eftersom de flesta lärare även är forskare varpå till exempel erhållen forskningsfinansiering och projektjobb kan innebära att lärare temporärt inte är tillgängliga. Det finns dock en styrningsram som säkerställer ett kollektivt ansvar för undervisningen vilket avhjälper detta problem. Samarbetet med Statsvetenskapliga institutionen är även smart i detta avseende. Koordineringen av kurserna förefaller skötas effektivt. Därtill så motsvarar kurserna till sitt innehåll väl den forskningsexpertis som finns hos personalen och de teman som finns i pågående forskningsprojekt. Samtliga lärare i programmet har behövligt antal studiepoäng i universitetspedagogik. I intervjuerna med lärarna framkom dock att det alltid finns ett behov för lärarna att uppdatera sin pedagogiska kompetens. Särskilt gällande digital kompetens där den nuvarande AI-utvecklingen ger både utmaningar och möjligheter.

Förbättringsförslag: Viktigt är att fortsättningsvis se till att den starka forskningskompetens som finns syns i undervisningen. Den undervisande personalens digitala pedagogiska kompetens bör kontinuerligt uppdateras.

5. Utbildningen är relevant för studenternas och samhällets behov

Studenterna framhåller i detta sammanhang att praktiska moment ingår i vissa av masterprogrammets kurser. Studenterna nämnde också i intervjuerna att de gärna sett mer praktiska moment av direkt relevans för arbetslivets och samhällets behov, men att de samtidigt är väldigt nöjda med utbildningens struktur och innehåll. Således finns här en slags paradox, vilken också blir synlig i relation till de möjligheter till praktik masterprogrammet

erbjuder. Utbildningen erbjuder till skillnad från andra masterprogram ingen praktikkurs under själva programmets lopp – om intresse finns hos studenter så kan sådan möjlighet ges efter programmets genomförande. En utökad del med valbara kurser inom ramen för själva programmet, inkluderat en praktikkurs, hade möjligen kunnat öppna för en tydligare koppling till arbetslivets och samhällets behov. Programmets kursplaner är väl gjorda och genomtänkta men de lärandemål och färdigheter som listas i dessa är främst riktade på forskningsfärdigheter vilket kan göra det svårt för studenterna att inse den nytta som färdigheterna har även för andra jobb än rent akademiska.

JMG har en tydlig och stark tradition vad gäller enkätundersökningar och vad som skulle kunna sammanfattas som mer traditionella samhällsvetenskapliga metoder för insamling och analys av empiriskt material. Som en slags motpol till denna styrka framkommer i dokumentationen och i intervjuerna också en motsvarande svaghet vad gäller olika former av digitala metoder – såsom automatiserade och maskinlärningsmetoder - för insamlande och analys av digitala data från exempelvis sociala medier. Här kan det se ut som om JMG till stor del saknar undervisningskompetens på dessa ofta mer tekniskt krävande metoder, som också innefattar användandet av olika språkmodeller (LLMs, som Chat-GPT) till assistans för skrivande men också analys av data. Här nämndes vid intervjuerna att arbete pågår med att systematisera användandet av denna typ av moment, ett arbete som bedömarkommittén ser som nödvändigt för att säkra masterprogrammets fortsatta relevans.

Förbättringsförslag: Programmet och kurserna kunde synliggöra relevansen för annat än vetenskapliga jobb genom att lista allmänna färdigheter som lärs ut. Exempel på sådana allmänna färdigheter är projekthantering, grupparbete, sammanställningsförmåga, presentationsförmåga, förmåga att ta del av svåra material osv. Detta kan med fördel göras i varje enskild kursplan så att en kurs listar a) lärandemål och b) allmänfärdigheter. För att synliggöra relevansen för arbetslivet kunde alumner utnyttjas mera för att ge exempel på den arbetsmarknad som finns utanför universitetet. Det kan också tänkas att man jobbar mot att inrätta ett slags branschråd där representanter från för utbildningen relevanta arbetsplatser deltar vid exempelvis karriärdagar av det slag som anordnas vid liknande utbildningar. Programmet bör fortsätta sitt arbete gällande systematisering av användningen av tekniskt krävande undervisnings- och forskningsmetoder.

6. Studenterna har inflytande i planering, genomförande och uppföljning av utbildningen
Underlaget som tillhandahållits av bedömargruppen visar på tydliga möjligheter för studenterna att på olika sätt få inflytande i planering, genomförande och uppföljning av utbildningen. Här kan som exempel nämnas återkommande möten med studentrepresentanter i POLCOM group, där också undervisande och på annat sätt ansvarig personal ingår. Detta intryck stärktes under intervjuerna med studenterna, där de gav uttryck för sitt uppskattande av den öppna och informella tonen mellan personalen och studentgruppen. Med detta menas att studenterna förutom de mer formella arenorna för studentinflytande så uppfattas också den mer vardagliga kontakten som nyttig och effektiv med dessa områden i åtanke. Studenterna nämnde exempelvis att alltifrån frågor kring temperatur i klassrummen, önskemål om ändrad ordningsföljd på

kurserna samt förlängda tidsfrister hade tagits upp och infriats. Bedömargruppen ser dessa formella och informella sätt att säkra studentinflytande som positiva, men vill påpeka att alltför fria tyglar vad gäller exempelvis ändring av tidsfrister kan skapa problem vad gäller tillägnet av den mer generella kompetens som är viktig vid utbildning på universitetsnivå. Förutom större lärarkonferenser förekommer mindre regelbundna möten som dokumenteras (i bedömarunderlaget fick vi tillgång till sådana protokoll) och återkopplas till studentrepresentanterna för kommentarer. Under intervjuerna framkom det att mötena är mycket uppskattade av studenterna och de tycker att de har inflytande. Institutionen verkar ha hittat en förnuftig balans mellan förordningens krav och uppfyllande, och enligt studenterna råder det en öppen, vänlig och tillmötesgående atmosfär i och utanför kurssammanhangen som inbjuder till återkoppling och kännetecknas av platta hierarkier. En programutvärdering från 2023 visar att det endast finns ett fåtal missnöjda studenter.

Förbättringsförslag: eftersom vissa studenter inte kanske vågar knacka på hos enskilda lärare eller hos programansvarig vore det bra med även en mer formell standardiserad rutin för återkoppling från studenter till personalen. Detta kunde skötas genom webbformulär. Utöver det rekommenderar också regelbundna återkopplingar mellan ledningen (studierektor, programledare, kursansvariga) och lärarna för att arbeta mot en gemensam återkopplingskultur.

7. En för alla studenter tillgänglig och ändamålsenlig studie- och lärmiljö föreligger
Programmet ger ett intryck av att vara mycket inkluderande för studenterna och att detta är något som medvetet prioriteras. Dels fann vi stöd för detta i dokumentationen, dels framkom detta i intervjuerna med studenter och alumner. Enligt de studenter som vi intervjuade, är Canvas en tillgänglig och välfungerande plattform och i intervjuerna med lärarna framkom även att Canvas är ett användbart verktyg. Enligt studenterna är det lätt att hitta rätt kursinformation i Canvas och den information som där finns är informativ. Studenterna har representanter i relevanta organ i vilka de regelbundet kan interagera med programmets personal. Tillgängligheten för studenter finns också i viljan att hjälpa studenterna med smått och stort som personalen verkar ha. Studenterna har möjlighet till Q&A sessioner via Zoom i kurserna. Hybridundervisning med Zoom verkar mer ovanligt. I en intervju nämndes att det dock kan förekomma vissa oklarheter gällande strukturer på kurser eller kanalerna för att nå personalen. I intervjuerna med första årets studenter ansåg informanterna att det vore bra att ha en äldre studerande som en slags mentor.

Förbättringsförslag: Det kunde vara bra att ha ett mentorssystem där en äldre student finns som stöd åt nya studenter. Det kunde även vara bra att ha vissa dedikerade tider då studenterna får komma och prata med personalen så att det finns en struktur för detta.

8. Kontinuerlig uppföljning och utveckling av utbildningen genomförs

De avhopp av studenter som finns är främst koncentrerade till första och sista terminen enligt vad som framkom i intervjun med studierektor och programansvarige. Avhopp i början av utbildningen kan säkert förklaras med att programmet ibland inte motsvarar förväntningarna som studenterna har. Mer bekymmersamma är avhoppet mot slutet av utbildningen. På basis av intervjuerna med personalen (lärare, studierektor och programansvarig) ligger problemet i studenternas varierande bakgrund där vissa som antas ha en kandidatexamen i vilken man aldrig skrivit en akademisk text. På grund av dessa bristande förkunskaper verkar en del studenter inte ha förberetts för en så omfattande uppgift som en masteruppsats och har i allmänhet svårigheter med akademiskt skrivande och självständig analys. Under det sista året knyter dock programmet ihop många kursmoment som förarbete till masteruppsatsen, så man gör sitt bästa för att förbereda studenter med olika bakgrund för denna uppgift. Enligt lärarna och studie- och programledare har de en god överblick över studenternas bakgrund och mångfalden bland studenterna är något de vill behålla (studenterna upplever också detta som mycket berikande). Strängare antagningsregler skulle därför innebära en minskad attraktionskraft.

Förbättringsförslag: För att jämna ut de initiala skillnaderna i förkunskaper mellan studenterna som antas till programmet kunde man överväga att anordna en kurs i akademiskt skrivande som obligatorisk kurs i inledningen av studierna för de studenter som inte tidigare skrivit en c-uppsats/bachelor-uppsats. Detta kunde erbjudas centralt av GU till alla studenter snarare än att varje program ordnar egna kurser. På samma sätt kan man i ett senare skede av programmet ordna en kurs i avancerad vetenskaplig analys. Det bör också övervägas om avbrottsstatistiken kan inkludera ytterligare variabler för att analysera systematiska faktorer, t.ex. kön, ursprungsland eller bakgrund till kandidatexamen.

Underlag till bedömargruppen

Bilaga 1

Kursinformation och kursguider (6 st, kurser)

Mål och strategier (4 dokument)

Programövergripande (8 dokument)

Statistiska underlag (4 st.)

Styrdokument och rutiner (11 dokument)

Utbildnings- och kursplaner (20 dokument)

Anvisningar för läsning av dokumentationen

Dokumentöversikt

Tillgång till Canvas

Intervjuerna skedde i rum 243 ("Otto Sylwan"), Mediehuset, Seminariegatan 1B,

Torsdag 7.11:

Inledande möte för evalueringsgruppen 11.00-12.00

Lunch 12-13

Session 1: 13.00-14.00

Intervjuade: proprefekt och programansvarig

Paus: 14.00-14.15

Session 2: 14.15-15.15

Intervjuade: lärare i programmet

Paus 15.15-15.30

Session 3: 15.30-16.30

Intervjuade: studiehandledare och representant från studenthälsan (den senare via Zoom)

Paus 16.30-16.45

Session 4: 16.45-17.45

Intervjuade: Alumner från programmet

Fredag 8.11:

Session 5: 9.45-10.45

Intervjuade: Studenter som är första året i programmet

Paus 10.45-11.00

Session 6: 11.00-12.00

Intervjuade: Studenter som är längre in i programmet

Lunch 12-13